

[Cultural](#)

La nova mort de Serafí Pitarra

11/04/2018

Federació Ateneus de Catalunya

Autor/a: Oriol Jordan

Fotografia de l'interior del Restaurant Pitarra

La nova mort de Serafí Pitarra

Publicat el Xarxanet - Entitats i voluntariat de Catalunya per un món millor (<http://xarxanet.org>)

Detall que hom troba a l'interior del Restaurant Pitarra

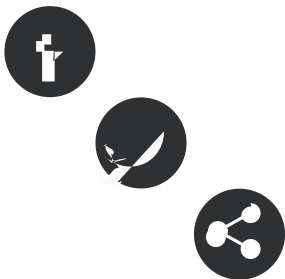
Retrat de Frederic Soler, més conegut com a Serafí Pitarra

La nova mort de Serafí Pitarra

11/04/2018

Autor/a: Oriol Jordan

Federació Ateneus de Catalunya

Resum:

L'Ateneu Barcelonès rescata part de l'arxiu del dramaturg, abans de la desaparició del restaurant.

L'alarma saltava fa uns mesos a 'Can Pitarra'. El propietari del bar de la plaça de la Universitat George Payne i

soci del Kitty O'Shea's de les Corts anunciava la compra del [Restaurant Pitarra](#), situat al carrer d'Avinyó 56 de Barcelona, al bell mig del Gòtic. La compra de l'immoble va activar el compte enrere final per a la desaparició d'un altre important vestigi de la Barcelona del segle XIX, el restaurant que havia recollit la tradició (i el nom), d'un dels genis del teatre d'aquella centúria, [Frederic Soler](#), **més conegut pel pseudònim de Serafí Pitarra**.

El restaurant va obrir portes el **1890**, cinc anys abans de la mort del genial dramaturg causada per un atac de cor. Fins aquell moment, Soler hi havia tingut la seva rellotgeria després d'heretar-la del seu oncle als catorze anys, i **la famosa rebotiga** on havia organitzat tantes tertúlies i trobades amb personalitats de l'època com ara el també escriptor **Víctor Balaguer**, un dels pioners que van inspirar el catalanisme més independentista com va ser **Valentí Almirall**, i el prestigiós compositor **Anselm Clavé**.

Amb l'adquisició del restaurant als anys setanta del segle passat per part dels germans Roig, el restaurant -que havia pres el relleu a la rellotgeria original sense preocupar-se massa pel simbolisme del seu origen-, fa un canvi. Els dos germans es dediquen a fer un treball de recuperació de l'estètica de l'antic negoci horari, i es proposen recuperar de manera que es faci visible la petjada de Serafí Pitarra. És així que sota el pretext del projecte '**La Rebotiga d'en Pitarra. Bressol del teatre català**', es recupera el lligam de l'immoble amb el pas de l'artista, una centúria després d'haver passat per diverses mans que s'anaven desentenant.

L'Ateneu Barcelonès salva el llegat patrimonial històric de Serafí Pitarra

Ara, amb el compte enrere del restaurant activat, l'[Ateneu Barcelonès](#) ha anunciat que **acollirà l'arxiu de Frederic Soler**. L'entitat rebrà la documentació d'arxiu del Restaurant Pitarra, que inclou primeres edicions, manuscrits, cartes i dibuixos de l'artista. Tota aquesta documentació serà incorporada a l'arxiu històric de la institució barcelonina, els responsables del qual subratllen que, d'aquesta manera, "salven un patrimoni valuós d'un dels pares del teatre català".

L'Arxiu Pitarra passarà a formar part de la rica col·lecció patrimonial i del fons teatral que té l'Ateneu Barcelonès. L'Ateneu processarà, restaurarà i digitalitzarà tots els materials, que seran posats a l'abast de la ciutadania, però el fons personal de l'artista ja fa temps que es troba al **centre de documentació de l'[Institut del Teatre](#)**.

Del Serafí Pitarra provocador al dramaturg reconegut

Serafí Pitarra va 'morir' quan Soler va deixar d'emprar aquest pseudònim en comprovar que les seves obres satíriques, que tenien la voluntat de ser **una provocació contínua a la moral burgesa i imperant d'aquell moment**, li començaven a causar problemes. A Soler li preocupava que el públic popular deixés d'anar a veure les seves obres, i aleshores va decidir abraçar el drama d'ambientació rural, aconseguint el reconeixement fins i tot del públic conservador al qual havia vilipendiat amb el seu humor satíric. El 1870 seria acceptat, fins i tot, als cercles més conservadors dels Jocs Florals, amb la qual cosa va començar a acumular tot el reconeixement i prestigi que ens ha arribat el dia d'avui.

Quin serà el destí de l'històric Restaurant Pitarra?

Com dèiem a l'inici del reportatge, la compra del restaurant centenari del Gòtic barceloní transformarà l'espai en un pub irlandès dedicat al turisme estranger (principalment). L'actual edifici no compta, malauradament, amb cap reconeixement patrimonial a cap nivell, per la qual cosa l'Ajuntament té menys eines per 'protegir' la simbologia subjacent. Nogensmenys, el consistori ja ha anunciat reunions amb la nova propietat per conèixer amb més exactitud quin és el projecte que transformarà l'espai.

El copropietari de les diverses franquícies d'aire irlandès a la ciutat comtal, s'ha compromès a mantenir part de la memòria històrica que reposa en aquest espai físic, una intenció que podria venir avalada per la petició de llicència d'obres menors que ha demanat al consistori. Quan el traspàs es completi finalment, **la ciutat de Barcelona segurament perdrà de manera substancial un altre més dels racons que ens evoquen al segle XXI**, i que estan essent reemplaçats per un nou model de sociologia urbana que de vegades sembla que vol passar pàgina massa dolorosament de les nostres arrels.

Etiquetes: [cultural](#), [Serafí Pitarra](#), [Llengua i literatura](#), [Barcelonès](#), [barcelona](#), [ciutat vella](#), [Gòtic](#)

La nova mort de Serafi Pitarra

Publicat el Xarxanet - Entitats i voluntariat de Catalunya per un món millor (<http://xarxanet.org>)

URL d'origen: <http://xarxanet.org/cultural/noticies/la-nova-mort-de-serafi-pitarra>